

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
gyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. —

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak tőrfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyilttér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbéő Ferencz szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyiltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtatnak.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük annak beküldésére.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelyt a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kádbéő Ferencz szerkesztőkhöz küldendők, vidékről levelezésükben posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld“ kiadó hivatala.

Kézdi-szék, 1882. okt. 16.

Mióta a „Székelyföld“ a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönyévé lett, tagadhatlanul sokat nyert érdekesség- és tekintélyben. De a székelyföldi viszonyok hivatott organuma lévén, alig képzelünk elfogulatlan és saját nemzeti ügyeink iránt érdeklődő székely embert, ki figyelmére ne méltatná, kíváncsisággal ne lesné ezen, még a kezdet nehézségeivel küzdő, de székely népünk szellemi és anyagi fejlődésén önzetlen jóindulattal munkálkodó lap minden számát.

S ha akadnak, — a mint akadnak is — a kik a „Székelyföld“-et s így az ezáltal képviselt székelyföldi viszonyo-

kat kegyes figyelmükre nem méltatják: azok vagy közönyösök a székely nemzet léte, jó és balsorsa iránt, vagy magas régiókban képzelik magukat, melyekből a mindennapi élet parányisága körébe lebecsátkozni restelik, vagy felelik a székely nemzet történelmi múltját, mely kebelében kasztot nem ismert s melyek mindig voltak kimagasló fiai, kiknek nagysága azonban nem egyik vagy másik szegényebb sorsu vérrokonai kicsinylésében, hanem a közös jóllét előmozdítása s a gyakran megtámadott drága haza közmondásossá vált vitéz védelme körül szerzett érdemekben birja alapját.

Egy nemzetnek, sőt egy megyének jólléte sem oly parányi és mindennapi dolog, hogy annak apraját-nagyját ne érdekelné s meg ne érdemelné, hogy ki-kitehete szerint a közös előmozdításán ne működjen. De hogy napjainkban — tisztelet a dicsérendő kivételeknek — e téren a közönyösségnek nem egy esetben találunk élszomorító példáira, mondanunk sem kell.

Parányiságunkat is azok közé számítván, kik a közjóllét iránt meleg érdeklődéssel viseltetnek, kezdet óta nagy figyelemmel kísértük a csikmegyei gazdasági egyesület nemes törekvését és áldásos munkásságát. Főképp pedig nagy kíváncsisággal vártuk a folyó hó 8-ától 15-éig terjedt kiállítását.

S meg kell vallanunk, hogy a kiállításnak a várakozást csaknem felülmúló sikere nagy örömmel tölt el, mert az elért eredményben ezen, ősei

örökének szeplőtlen megőrzésében önmagához hű székely megye kasztot nem ismerő derék fiainak önzetlen törekvését látjuk gyümölcsözni.

Méltó örömmel tölt el e kiállítás sikere, mert itt megtestesülve látjuk az egyenlőség és testvériség magasatos eszméjét, melynek Becze Antal kiállítási elnök ezen szavakkal adott kifejezést: „Ezen mozgalom nem kaszt-szerű, a szegény és gazdag egyaránt; célja egy mindakettőnél: a jóllétet s ebben a hazát még szívósabban szeretni.“

Vagy ha valaki kétségbe vonná, hogy a csikmegyei gazdasági egyesület kiállításának eredményében az egyenlőség és testvériség magasatos eszméje van megtestesülve, tekintsen végig csak az egyes osztályok bíró bizottságainak tekintélyes tagjain; főispán, alispán, főjegyző, szolgabíró, orvos, polgármester, tanfelügyelő, kereskedők, egyházi és világi tan- és köztgyűlések, férfiak és nők, szóval az első méltóságtól az utolsó földművelő- és kézműiparosig mily magasatosan csoportosulnak a nagy közös cél körül, a nélkül, hogy egyik vagy másik ezáltal tekintélyében legparányibb csorbulást szenvedne! Ez csak Csikmegyében történik. Vajjon másutt a fő- és alispán, főjegyző, orvos, törvénybíró sat. a szarvasmarhák, lovak, juhok, konyhakertészet stb. szakosztályok bíró bizottságainak elnökségét vagy tagságát elvállalni nem tekintené-e méltóságán alóli dolognak?

Ezen hiedelmünkben egy itt Kézdi-

székben alakítandó hasonló egyesület körül kifejtett munkásság terelne helyes meggyőződésre.

Ezek előrebocsátása után, a nélkül, hogy a fennebbiekből érintettekből kifolyólag kasztviszonyaink és ezzel kapcsolatosan közönyűk részletezésébe bocsátkoznám, legyen szabad egy, a csikmegyeihez hasonló gazdasági egyesület alakítását indítványba hoznom.

Hisszük, hogy egy ily egyesület érdekében megindítandó mozgalom Kézdi-szék gazdaközönségének életrevalóságában nem maradna eredménytelenül. Intő és lelkesítő példa a csikmegyei gazdasági egyesület, mely rövid két évi mozgalom s egy évi megalakulás után oly fényes eredményt mutatott fel.

Gazdaközönségünkben a tetterő és akarat bizonyára nem fog hiányozni, csak tekintélyes, derék férfiak kellenek az ügy élére, kik a szétszórta, szunyadó erőket tette ébresszék s a netalán fennálló kasztárnyalatokat szétesztassák.

Teljesen hiszem, hogy jelen soraim nem hangzanak el pusztán, hanem kellő visszhangra találhatnak tekintélyes bíró lelkes fiainkban, kik az ügy élére állva, megmutatják, hogy szeretik e hont és ennek minden polgárát, mint saját vérüket, s hogy egész valójukból akarják előmozdítani e jobb sorsra méltó ősi népnek anyagi jóllétét és felvirágzását.

Legyen testté tehát az ige!

Felvidéki.

A „Székelyföld“ tárczája.

Távolihoz.

(Kanta.)

Könny gyül szememre, nem tudom, miért,
De élnem itt, oh, oly kínos, nehéz!
Ne sirjon az, kit oly messze hitt a végzet
S ki oly kétes jövő elébe néz? . . .

Barátok voltunk, e frigy füze össze,
S én szümbe zárom hű emlékedet;
Nem törli azt ki az idők viharja.
— Enyhít az édes szép emlékezet. —

Ha e távolban, fájó érzemények
A szív nyugalmát olykor megtörik,
Át fog ragyogni a mult fényugára
S letörli majd a bánat könnyeit.

Most áldalak s mi kedves volt előttem,
A messziség ködében elhagyom;
Csak egy könny az, mi megmaradt szemem-
ben:

A melylyel lelked megsirathatom . . .

F. D.

† Dr. Nagy János.

(Baráti megemlékezés.)

Jelige: „Homo sum; humani
nil a me alienum puto.“
Terentius.

Most már ő is csak olyan csendes,
hallgatag ember. Alszik; az örök álmot
alussza.

Nem idegen nekem az ő halálának története. A kifacsart citrom ellőket; a férfiasan kimondott szó rá is meghozta az érett gyümölcsöt: a mellőztetést, félretételt, feledést . . . A ki haladni akar: tegyen závárt ajkaira; a ki carriert akar: felelje el meggyőződéseit s haladni fog.

Nyomoruságos állapotok; törpe kor-szak, hol elbuknak a jók, az őszinték, az igazak s meggyőzők a léhaság, a maga lábán járni nem tudás, a hájfejeik buta se-rege; előre a szamarak lajtorjáján, a nexus járszalagján, az utáncsinálás léha madzagán.

Nem az fáj az én baráti érzetemenek, hogy kioltá életét, mert híz kiról elvégezték, meghal az golyónak, kötélnek, víznak, vagy szerelemnek általa; bár fáj, hogy immár nem láthatom többé s nem hallhatom okos beszédeit, szikrázó ötleteit; de fáj az ok, mely halálba kergeté.

* * *

Történész is volt. Nem oly mondva csinált nagyság, mint annyi más, kik magas tanszékeken ülnek s Magyarország történiáját tanítván, el akarják tagadni a magyar alkotmány demokratív voltát, vagy kik a magyar közjog 1848-ki sarkalatos törvényeitől megtagadják e minőséget, hanem a históriának előszeretettel cultiválója, honnan megtanulhatni az örök nagy törvényt, az igazság törvényét a népek és nemzetek életében; honnan következtetést tehetni a Caesarok koráról a mára, onnan,

a hol ép úgy elveszett az igaz, a jó, mint elvesz ma.

*

Nem akarok én életirója lenni.

Talán nem volt elég nagy ember ahoz, hogy megirattassék; az én baráti szeretetem pedig igen elfogult, semhogy részrehajlatlan lehetnék.

Csak egy némelyeket mondok el róla, felőle.

Kimondották a kényszer-doktorátust prókator-féle emberekre. Reám is szolt a lecke. Kínóztam a római just. Hoffmann, Bethman, Holweg, Bozóky, Farkas, Niebuhr, Puchta ott kóvályogtak a fejekben, bábeli zavart csinálván, a mikor Kolozsvárt a sétatéren szembe jöttem vele.

Egy ötös gubát fogott a fogai között. Azt szerette színi, mint Haller József, a „kereszturi gróf“, a komisz pengő-krajczárost. A mellől szolt hozzám:

— Jer velem, ha jöni akarsz. Mivel contemplálsz? Olyan a képed, mint a kit akasztani szántak. He?

— Nyakig vagyok az első doktorátustól. A római jog émelvegetet. Holnap délelőtt vizsgázok.

— Értem. Római jus, egyházjog, jog-philosophia etc.

— Mind egy szakasztó szálíg.

— Mondok valamit. Farkas nem érti a tréfát a római perjog kérdésében. Egyet bizonyosan megkérd: az „actio recantatoria“-t. Tudod, mi az?

— Hirét sem hallottam biz' én, édes öregem, ennek az énekes actiónak.

— Jól beszélsz. Az „actio recantatoria“ igazán énekes actio. A tönkre jutott adós azon jogosultsága, hogy kiülhetett a kegyetlen hitelező kapufélfájához „énekes kódis“-nak s ott a populus romanustól kéregethetett. Így volt ez Rómában; erről még a Codex Justinianus is emlékezik.

— Igen életre való intézmény volt ez, édes öregem. Kár, hogy nálunk nincs recipiálva. A tönkrezsídosított magyar gentry maholnap jó neven venné azt. Kérdezd csak Teleki Sándor ezredet . . .

Hanem akkor mindaketten jóizüt neveltünk ezen a cifra actión.

Fiatalluristákat gyakran felültetett ilyes dolgokkal.

*

— Ö akkor a „Magyar Polgár“-t szerkesztette. Én meg az „Ellenzék“ reportere voltam. Irtam néha a tárczába is.

Kegyetlen ember volt János a sajtóhibáinkra. Elveinket nem bántotta; ő is olyan „beis“ ellenzéki volt a szívében. Mindig rám-rám húzott a veres czeruzájával, ha a correcturán elnéztem a druck-fehlert.

Egyszer aztán ő is lövésre jött.

Azt akarta újságolni, hogy „Fogaras megye évi közgyűlést tartott“; persze, hogy a szedő jobban tudta azt, mint a szerkesztő s így írta ki:

A képviselőházból.

A képviselőház f. évi október 13-án tartott ülésében megválasztotta a 7-ik jegyző Duka Ferenc személyében a függetlenségi pártból. Ezután választott a miniszterelnök Rohonczy Gedeonnak a Tisza-szabályozásnál s más helyeken elkövetett visszaélések tárgyában tett interpellációjára s kijelentette, hogy a megtartott vizsgálatból a közlekedési miniszterium hivatalnokai ellen a gyanúnak még csak árnyéka sem derült ki. Rohonczy hosszas válaszában kifejtette, hogy a nyomozat nem folyt le szabályosan. Ez ügyben jelenleg 3 királyi törvényszék tart vizsgálatot s az eredményt annak idejében közlendjük.

Október 14-én a ház elnöke bemutatta a miniszterelnök azon átiratát, melyben ez tudatta, hogy ő felsége b. Kemény Gábotr. közmunka- és közlekedésügyi miniszterre, gr. Széchenyi Pált pedig földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterre nevezte ki.

A legközelebbi ülés a delegációk működése miatt f. évi november 15-én fog megtartatni, a mikorra a köztisztviselők minősítéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása már eleve kitűztetett.

A Petőfi-szobor leleplezése.

Halhatatlan Petőfink szobrának leleplezése f. hó 15-én Budapesten megtörtént a kormány, parlament, megyék, városok, társaságok, egyetek képviselője és ropant nép jelenlétében. Valamennyi megye, nagyobb város és ezenkívül igen sok egyes személy koszorút tett le a szobor talapzatára. El lehet mondani, hogy egész Magyarország bemutatta hódolatát a lánglelkű költő szellemének.

Az ünnepély az akadémia palotájában vette kezdetét Ráth Károly főpolgármester megnyitó beszédével. Ezután Jókai Mór tartott emlékbeszédet, ismertetvén Petőfi iskolai életét Pápan s magasztalván, dicsőítvén később kifejtett munkásságát. Elmondá, hogy Petőfi mennyit szenvedett s hogy végre mégis boldoggá lett neje szerelmével. Kifejté, hogy ott halt el, a hol kívánta a lánglelkű költő: a „harez mezején”. „Jól történt, hogy porait szétszórta a szelek, — mondá Jókai, — így minden magyarnak jut belőle egy porszem s minden porszemében él a hazaszeretet”. Szavait a közönség éljenzése közt szakította meg. Innen a Petőfi-térre vonult az ünneplő közönség s Ráth Károly szavai közben lehullt a lepel Magyarország legigazibb és legnagyobb költőjének szobráról. Az ünnepélyt a Hungáriában és az irói körben banquet, a népszínházban diszeloadás zárta be.

Mikó Bálint Csikmegye főispánja beszéde.*)

melylyel beiktatása alkalmával székét elfoglalta.

Tekintetes közgyűlés!

Midőn ő cs. és apostoli kir. Felségének legkegyelmesebb parancsára és a magyar kormány bizalma folytán elvállaltam Csikmegye nagy felelősséggel járó főispáni tisztét, nem ismertem félre sem a tisztemmel járó feladat nehézségeit, sem saját erőmnek korlátolt voltát; és ha mégis vállalkoztam rá, legyen meggyőződve a t. törvényhatósági bizottság: sem ühittség, sem erőim tulbecsülése nem vezetett elhatározásomban, hanem a kötelességteljesítés azon elutasíthatatlan parancs-száva, mely elől kitérni még akkor sem szabad, ha annak teljesítése netán nagy áldozatokat követel.

Kétszeresen súlyos pedig az én feladatom azért, mert ha vissza tekintek a megye közeli és távolabbi múltjába, a főispáni székben engemet tapasztalatokban, honfrierényekben és politikai bölcsességben oly gazdag elődök előttek meg, kiknek én csak méltatlan utódja lehetek.

És e helyen legyen szabad a kegyelet hangján megemlékeznem közvetlen elődömről, az oly kora sirba szállt Lázár Dénesről, kinek emlékéhez engem különben is sok évi barátság és a vérség erős köteléke fűz. Tudom, hogy itt nincs helye egyéni érzelmeimnek kifejezést adni; ám de, a ki lángoló honszerelmével, közmondásos igazságszeretettel és mély politikai bölcsességével egész életét a megye szolgálatának szentelte, annak neve az egyéni érzelem muló határain messze túl, a megye évkönyveiben fog nem muló betűkkel megörökíttetni.

Még alig mult félve, hogy főispánná lett kinevezetése alkalmából a megye osztatlan örömeinek kitérőseit visszhangozák az ő Hargita bércei és már örökre elnémult az ajak, mely bonyolult kérdésekben bölcs tanácsával vezetők vala. De élni fog közöttünk, és élni fog mindaddig, míg a hűen teljesített hazafikötelesség méltányolatni fog e teremben.

Tek. közgyűlés! A főispáni állás bizalmon alapul. Bizalmon a korona és kormány részéről. De én azt tartom, hogy sikeres működéshez elkerülhetetlenül szükséges, hogy a vezetésre bízott vármegye bizalmát is birjam.

*) Tárgyhalmazunk miatt később.

Szerk.

lőn e ridicularus nyomdai szörnnyajánlat a bizottság fejéhez vágva:

„Bem Józsefnek”.

No már, tisztelet, böcsület; de ezt már én nem tartottam rendén való dolognak s siettem is másnap az „Ellenzék”-ben értésére adni a „Kelet”-nek, hogy ha már okvetetlenképen ily németes dialektussal akarják az öreg urat megzavarni nyugalmában, hát akkor egy lépéssel menjenek odább s mondják így:

„Bem Szepinek”.

Czakó Józsi az nap nem jelent meg a színház előtt való kávéházi asztal disputáján; másnap meg elment haza M.-Vásárhelyre, személyes jelenléttel lecsendesíteni a kedélyeket.

E kis tréfát János sokszor emlegette, mint sikerült előcsatározásomat.

Most már pihen ő is.

Kislelkűek elítélik az öngyilkosságért. De én menteni tudom őt. „Homo sum; humani nil a me alienum puto.”

Egy nagyramenő pályá kezdetén le szállítani a haladás útjáról; semmit erő hivatali akták közé dugni, hadd revesedjék, penészedjék a tehetség, míg leöltözi nagyra törését, ambícióját: bizony elkieseríti a lelket.

Őt megtörte. Egy golyó kioltotta keserűségét.

Szegény kicsi felesége, szegény kis gyermeke árvaságra jutottak. Mindketten leljenek vigasztalás abban, hogy nemes lélek volt az ő szeretők. Ez felemelő a lesújtott állapotban.

Dr. Kádbéó Ferencz.

Es én a magam részéről kijelentem, hogy csak addig fogok e helyen maradni, míg úgy uramnak, királyomnak, mint a m. kormányának és a vármegye közönségének szolgálatot tehetni vélek.

Es engedjék meg, hogy e helyen a tekintetes közgyűlés becses támogatását, bizalmát a magam számára kikérjem. Kérem, hogy gyengességetem bölcsességükkel, járátlanúságomat bő tapasztalataikkal támogatni méltóztassanak.

En pedig a magam részéről ígérem, hogy mig egyfelől köteles tiszteletben fogom tartani a törvényhatóságnak törvény által biztosított jogait, addig másfelől minden rendelkezésemre álló törvényes eszközzel oda fogok hatni, hogy a megye régi jó hírneve szüzi tisztaságában megőriztessék; hogy a személy és vagyon ezentul is biztonságban maradjon; oda fogok törekedni, hogy az árva szülei sirjánál ne legyen kénytelen egyszersmind saját veszélyeztetett existenciáját siratni; és oda fogok hatni, hogy mindenki, kicsiny és nagy, saját körében kötelességét egyaránt teljesítse.

Egy sokat és sokak által vitatott nagy kérdés, hogy a mai törvényhatósági intézmény megegyeztethető-e helyesen a parlamenti kormányval? A nélkül, hogy a kérdés érdeméhez szólni akarnék, nem hallgathatom el abbéli meggyőződésemet, miszerint vannak ugyan megyei életünknek pótlandó hiányai, de addig, a mig jobbal lesz helyettesíthető, mai alakjában is képes ugy az állami adminisztráció helyes közvetítésére, mint a helyhatósági önkormányzat sikeres gyakorlására; de ennek egyetlen, de elengedhetlen feltétele az, hogy minden egyes honpolgár, tekintet nélkül társadalmi állására, magát az államgépzet kiegészítő része gyanánt tekintse; hogy ne csak a fennálló állami rend néma szemlélője maradjon, de egész odaadással és hazafias áldozatkészséggel a törvények és törvényes rendeletek végrehajtását a maga körében elősegélje.

Ezen előfeltétel mellett lehet a megye az állami igazgatás közvetítője a nélkül, hogy a központi államhatalom erőtlenségre lenne kárhoztatva. Azt nem szükséges bizonyítanom, hogy nekünk erős kormányra van szükségünk. Gyenge kormány nem képes megvédeni sem az egyén, sem a nemzet jogait. Gyenge kormány mellett gyenge az állam. A gyenge állam pedig a mi sajátos földrajzi és nemzeti viszonyaink között a magyar nemzeti eszme hanyatlását, bukását vonhatná maga után. Már pedig nekünk csak addig van létjogunk e földön, melyet apáink megszereztek, míg meg tudjuk őrizni annak magyar jellegét.

En hiszem és biztosan remélem egyebiránt, hogy Csikmegye, mint törvényhatóság, valamint eddig, ugy jövőben is teljes mértékben átértzi a reárott felelősség nagyságát.

Csikmegye a multban, ha nem is vitt vezérszerepet, de a régi Erdély legkiválóbb megyéi közé tartozott. Forró hazaszeretet és a közügyek iránti meleg érdeklődés köpezte mindig jellemvonását. Tanum reá a történelem. S az unokák sem lehetnek hűtlenek az ősök tradícióhoz. S én hiszem, hogy a tekintetes törvényhatóság ragaszkodni fog hagyományaihoz, hiszem és remélem, hogy fennem lobogtatja eddigi zászlóját, azt a régi zászlót, melyre a trón iránti tántoríthatatlan hűség, a józan és megfontoló szabadelvűség és az önzés nélküli önfeláldozó hazafiság vala jelszól felírva, s ezen zászló alatt, mint a törvényhatóság egyik buzgó munkása, elfoglalom főispáni széket.

Kiállításunk.

Csik-Szereda, október 16-án.

Tegnap délután 5 órakor záratott be a kiállítás. Dél előtt gyűléseztek a bíráló bizottságok. Aláírták a kiosztandó okleveleket s előkészítették a kiállítási bizottság délutáni gyűlésének tárgysorozatát. Délután 1 órakor a bizottságok elnökei, jegyzői s több gazdasági egyleti tag közös ebédre jöttek össze mintegy 60-on a Hutter-szállodába, megünneplendők a kiállítás sikerét. Az öröm és meglegedés tükröződött minden arczon. A vidám felköszöntések egymást érték. Alig mult el 2 óra, a társaság feloszolva sietett a délutáni program végrehajtására vissza a kiállítás helyszínére, hol a nagyszámu érdeklődők által volt ellepve az egész környék. A kiállítási bizottság röviden tartotta meg ülését, melyen a bíráló bizottságok jelentésüket vették tudomásul. Fél négy órakor a gazdasági egylet elnöke az igazgató választmány ülését nyitotta meg a törvényhatósági nagy teremben. A gyűlésen elfogadtattak a ki-

állítási bizottság által beterjesztett jelentések s annak alapján a díjak és oklevelek kiosztása elhatározott azon hozzáadással, hogy a netán jelen nem levő jutalmazottak részére a díjak és oklevelek kiadása az egyleti elnökségre bízott. Igazgató választmány köszönetet szavazott a kiállítási bizottságnak buzgó működéséért. Felolvastattak a jutalmazott és oklevelet nyert kiállítók oklevelei s a jelen levőknek az elnök sajátkezűleg adta kezökhez azokat a közönség folytonos éljenzése közt. A pénzzel jutalmazottak mindannyian oklevelet is kaptak. 290 oklevél mellett 76 drb. cs. kir. arany és 96 drb. ezüst tallér jutalom osztott ki. A jutalmak kiosztása után Deák Ignác, az egylet eddigi buzgó titkára, megköszönvén az egyletnek eddig iránta tanúsított bizalmát, miután Csikmegye területére közgazdasági előadóvá lett kinevezve s ez állása a titkári állással összeférhetlené vált, a titkárságról lemondott. Igazgató választmány köszönetet szavazott volt titkárának eddigi odaadó működéséért s helyébe Szöcs Márton indítványára egyhangulag Nagy Imrét választotta meg. A tárgysorozat ki levén meritve, az indítványokra került a sor. Szöcs Márton azon indítványt tette, hogy a sikerrel lefolyt kiállítás eredményei népszerű nyelven megírva, egy kis füzetbe foglalva nyomassanak ki okulás és jövőre leendő buzdtás végett s minél nagyobb körben terjesztessenek, hogy így a nép is minél jobban megismerkedhessék a gazdasági egylet céljaival s jövőre minél nagyobb érdeklődésre serkentessék. Igazgató választmány az indítványt elvben magáévá tette s a kivített az egyleti év leteltével szerkesztendő titkári évi jelentés kapcsán fogja érvényesíteni. A választmány az egylet lelkes elnökének, Bece Antalnak, a kiállítás körül tanúsított fáradhatlan buzgóságaért méltó köszönetet szavazván, a gyűlés véget ért s ezzel a kiállítás bezárása kimondatott.

Ma egész nap folytonos huzecolkodások, pakolások folytak. Nagyon sok kiállító elszállította holmiját. Este felé a kiállításnak csak romjai voltak láthatók.

Szemesebb üzletekben jól felhasználták a kiállítás alkalmát s jó vásárt csináltak áruikkal. A sz.-udvarhelyi „Wass és Riemer” gazdasági gépraktáros cég három cséplőgépet és több apró gazdasági és háztartási eszközt árusított el. Segesvári, brassói kereskedők, iparosok, a sepsiszentgyörgyi szövőgyár stb. mind jó üzletet csináltak. Ha kiállításunknak más eredménye nem lett volna, mint csak az, hogy alkalom volt gazdaközönségünknek adva arra, hogy cseleszerű gazdasági gépeket, eszközöket vásárolhassanak vagy rendelhessenek: ez is mily megbecsülhetlen haszon! A székel embernek hirdethetnek akármit papíron, akár mily előnyös feltételek mellett; de a mig személyesen meg nem győződik a valóról, addig köve se hisz az aranyos ígéreteknek. Egyébiránt jól teszi, mert az amolyan hirdetések után induló sokszor buját vallja.

Még csak a szombati (14-ik) ingyen látogató napról kellene megemlékeznünk, hogy kiállításunk lefolyásának teljes képét adjuk, ha ugyan volna lényegesebb feljegyezni való e napról. Annyit mondhatunk, hogy sokkal nagyobb reménnyel voltunk e nap iránt, mint a mennyi teljesült. A ropant sáros és esős idő megzavarta e napot s a kisgazda-közönség nem jött be oly számmal, a mint reméltük. Lehet az e napon való csekély részvétnek azon magyarázatát is adni, hogy a ki érdeklődött, nem sajnálta a 10 kr. belépő díjat, a ki pedig nem érdeklődött, az ingyen se jött el. Azonban a más napokon tapasztalt érdeklődés ugy a látogatókra, mint a részvételre nézve, nemcsak kielégíthetett minden vérmesebb várankozást, sőt részben azt is felülmulta.

Mindezek után pedig rátérhetünk a bíráló bizottságok jelentéseinek közlésére, melyeket, miután tudjuk, hogy olvasóink nagy része érdeklődik irántuk, egész terjedelmükben adunk.

Jegyzőkönyv.

mely felvettett Csik-Szeredában 1882. évi október hó 11-én a kiállítási bizottság által a szarvasmarhák megbírádása végett kiküldött 5-ös bizottság ülésében.

Jelen vannak: elnök mélt. Mikó Bálint ur, továbbá tagok: Székely Endre, Madár Mihály, Paál István, Cziko Sándor és Deák Ignác, mint földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur önmaga. által kinevezett gazdasági előadó.

Elnöki felhívásra a tagok teljes számmal megjelenvén, a bizottság magát megalakultnak nyilvánítja s azután feladatának teljesítése végett a kiállítás helyszínére kiszállott, a hol a szarvasmarhák feletti bírálat következő rendben és eredménnyel végeztetett:

a) A 3—4 éves bikák csoportjába kiállított 4 darab.

A kitűzött díjak közül az 1-ső díj, 3 drb. cs. kir. arany, cs.-mindenszenti Cziko Ferencz 4 éves m. erdélyi bikájára, a 2-ik díj cs.-jenőfalvi Kovács Péter 3 éves erd. fajbikájára és a 3-ik díj, 1 drb. arany, Gy.-Szentmihályi község m. erdélyi fajbikájára ítélte.

b) A 2—3 éves bikák csoportjába kiállított 2 drb.

Az ezen csoportra kitűzött díjak közül az 1-ső 2 drb. arany gyó.-alfalvi Rozsdás Antalnak m. erdélyi 2½ éves bikájáért, a 2-ik díj, 1 drb. arany, Gyó.-Szentmihályi községének ítélte oda egy 2½ éves m. erdélyi bikáért; a harmadik díj pedig, miután a bizottság e csoportban többet díjazásra érdemesnek nem talált, további rendelkezésre fennhagyott (3 ezüst forint). Mindazonáltal tekintve, hogy a megyei gazdasági intézet a versenyből kizáratott s o-topliczai Urmánczi János, mint idegen törvényhatóságbeli, nem versenyezhetett, úgy az említett intézet, valamint Urmánczi János részére, az általuk kiállított 2 drb. 2½ éves m. erdélyi versenyképes bikáért, dícsérő oklevelek kiadása határozottatott.

c) Az 1—2 éves bikák csoportjában kiállítva volt 11 drb.

Ezek között az első díj, 1 drb. cs. kir. arany, cs.-szentimrei Antalffy Mihálynak 1½ éves vegyesfajbikájáért, a 2-ik díj, 2 drb. 1 forintos tallér, egy 1½ éves erd. fajbikáért cs.-szeredai Eltes Jakabnak, a 3-ik díj pedig, 1 drb. 1 fntos tallér, szintén egy 1½ éves m. fajbikáért cs.-várdotfalvi Imre Ferencznek ítélte oda.

Továbbá dícsérő oklevelekre érdemesítették: Gyó.-Ditró községe egy 1½ éves, csikmadarasi Száva János pedig egy 1 éves erd. fajbikáért.

d) A borjus tehének csoportjába kiállított 16 drb.

Ezek között az 1-ső díjra (3 drb. cs. kir. arany) gy.-alfalvi Rozsdás Antal 9 éves m. erd. fajtehene, a 2-ik díjra (2 drb. cs. kir. arany) csikbánkfalvi Botár István 9 éves m. erd. fajtehene, a 3-ik díjra pedig (2 drb. cs. kir. arany) szintén csikbánkfalvi Botár István hasonló koru és fajta tehene, a 4-ik díjra (1 drb. cs. kir. arany) csikszentgyörgyi Hódor András 9 éves erd. tehene és az 5-ik díjra (1 drb. cs. kir. arany) cs.-mindenszenti Cziko János 7 éves erd. tehene találtattak érdemeseknek.

Továbbá a b) csoportnál rendelkezésre maradt 3 drb. ezüst forint 1 drb. tehénért — sikerült bikaborjújára való tekintettel — csikszentimrei Adorján Ferencznek ítélte oda.

Ezeket kívül, mint a versenyből kizártak, dícsérő oklevelekre érdemesítették: a megyei gazd. intézet, a gy.-alfalvi gazd. intézet, még pedig kitüntetéssel, és o-topliczai Urmánczi János.

e) A 2—3 éves üszők csoportjába kiállított 7 drb.

Ezek között az 1-ső díjat (3 drb. cs. arany) nyerte gy.-alfalvi Rozsdás Antal 2 és fél éves m. erdélyi üszője, a 2-ik díjat (2 drb. arany) csikszeredai Balog Elek 3 éves m. erd. üszője, a 3-ik díjat pedig (1 drb. arany) cs.-mindenszenti Silló Imre 2 éves erd. üszője. Továbbá dícsérő oklevelekre érdemesítették: a megyei gazd.

intézet 1 drb. 2 éves sikerült üszőért és cs.-várdotfalvi Köllő György egy 2 éves üszőért.

f) Az 1—2 éves üszők csoportjába kiállított 10 drb.

Ezek között az 1-ső díjat (2 drb. arany) nyerte cs.-szeredai Balog Elek 1 és fél éves m. erd. üszője, a 2-ik díjat (2 drb. ar.) cs.-delnei Bocskor Lajos 1 éves erdélyi üszője, a 3-ik díjat pedig gy.-alfalvi Rozsdás Antal 1 és fél éves m. erdélyi üszője. Továbbá dícsérő oklevelekre érdemesítették: a megyei gazd. intézet két db 1 és fél éves m. erd. üszőért, a gy.-alfalvi gazd. intézet egy drb. m. erd. üszőért, gy.-alfalvi Rozsdás Antal egy drb. 1 és fél éves erd. üszőért és cs.-delnei Bocskor Lajos egy drb. 1 éves erd. üszőért.

g) A tejelő fehér tehének csoportjába kiállított 1 drb.

Az ezen csoportra kitűzött 1-ső díj (2 drb. ar.) szeredai özv. Sprencz Pálnának ítélte oda egy drb. 14 éves tehénért, melyből 450 c. liter tej fejtett. A 2-ik és 3-ik díj pedig, pályázók hiányában, az egyet ezéjaira fenntartatták. (2 drb. arany.)

h) A tejelő bivaltehenek csoportjába kiállított 4 drb., még pedig csikszeredai Lázár Domokos által 1, csikszeredai Száva Lukács által 1 és cs.-szentgyörgyi Ferenczi Antal által 2 drb.

Ezek közül a Száva Lukács tehene és Potoczki Antal egyik tehene magukat megfejtetni nem engedvén, a versenyből kimaradtak. A két versenyző közül pedig az 1-ső díjat (2 drb. arany) nyerte Lázár Domokos 7 éves tehene, mely 833 c. l. tejet adott. A 2-ik díjat (1 drb. arany) nyerte Potoczki Antal 8 éves tehene 550 c. l. tej eredménnyel. A 3-ik díj pedig (1 drb. arany) a gazd. egyet rendelkezésére fenntartatták.

i) Végül kiállított csikszentmártoni Gondos Antal által két drb. 4 éves tulok, gy.-sztmihályi Kopacz Lukács és Jakab által két drb. 3 éves tulok, cs.-bánkfalvi Antal János által két drb. 3 éves tulok, csikvaesárosi Lázár László által két drb. 3 éves tulok, cs.-szenttamási Sándor Mihály által két drb. 2 éves tinó és cs.-mindenszenti Ferencz János által két drb. 2 éves tinó.

Ezek tulajdonosai részére dícsérő oklevelek kiadása határozottat.

Ezzel a bizottság kiküldetését teljesítvén, a jegyzőkönyv bezáratik és aláíratik.

K. m. f.
Mikó Bálint,
bizotts. elnök.

Cziko Sándor,
bizotts. jegyző.

Mindenféle.

— A kézdívásárhelyi jótékony nőegylet első fillérestéyle. Eljött az ősz s a hideg őszi eső elől a szobába menekült emberek között a társas élet hatalmas lendületet nyer; egyleteink mintegy titkos parancsára kezdenek ébredezni mély álmukból s a közönség általános érdeklődése mellett kezdik meg működésüket. A hajdan oly híres közmivelődségi egyesület — habár egyedül zeneszakosztályában is — kezd életelt adni magáról; a jótékony nőegylet meg egy sikerült hangversennyel lépett fel és egyszersmind f. hó 14-én megkezdte rendszeres fellépéseit. A közönség azon általános érdeklődése, melyben az első fillérestéylet részesíté s azon fáradhatlan buzgalom, melyet az újra szervezett egylet élén álló lelkes hölgykoszorú kifejtett, elég biztosíték arra nézve, hogy a következő fillérestéylek még több sikert fognak felmutatni, s hogy nálunk is, mint más kis városban, e kedves egyszerű estélyek által vidám társas élet fog kifejlődni, s míg egyfelől hetenkint egyszer kellemes szórakozást nyújtanak, addig másfelől az ily uton begyűlt fillérekkel, a nélkül, hogy valaki megérezné, igen sok szép ezélt mozdíthatunk elé. S ha az olcsó belépti díj mellett valami nagy anyagi eredmény nem is várható, de azon erkölcsi haszon, mely a társas élet fejlődésével jár, eléggé ajánlja ezen estélyeket. Az ég — a nőegylet emez ádáz és konok ellensége — ezuttal is következetes maradt magához, esőben és sárban nem volt hiány, de azért

szépszánu közönség látogatá meg az első fillérestéylet. Általános derűtség és jó kedv között kezdődött meg az estély; a kötötök csak amugy csillogtak a gyors hölgykezekben s úgy folyt a munka, mint a parancsolat; azonban 9 óra után a kötő, horgoló és varrótük ünnepelesen nyugalomba helyeztetvén, az ifjuság tánczra kelt és folyt a táncz széles jó kedvvel egész éjjelig, midőn a közönség egy kellemesen eltöltött est kedves emlékeivel távozott. Jelen volt szépeink közül első sorban ki kell emelnünk Szentkeresztly Irén bárónőt, ki szelleműs vidámságával s szeretetreméltó nyájasságával központja és élető lelke volt a társaságnak. Őszintén ohajtjuk, hogy minél gyakrabban tiszteleje meg a nemes bárónő mulatságainkat. Jelen voltak még: Szöcs Józsefné, Székely Ivánné alelnökök, Balogh Jánosné pénztárnok, Török Bálintné, Jakab Istvánné, Ficzus Mártonné, Baricz Antalné, özv. Bakk Pálné, Jakab Vilma, Dobál Papi, Kis Klára, Török Mariska stb.

— Figyelemztetés. Azon kiállítókat, kik tárgyaikat maig sem szállították el a kiáll. helyiségekből, hazafias tisztelettel felhívom, hogy az elszállításról legkésőbb f. hó 23-ig intézkedni sziveskedjenek, mert azon határidőn tul egyesületünk igazgató választmánya semmi felelősséget nem vállalhat. Csik-Szereda, 1882. okt. 16-án. Az egylet titkár.

— A csikszeredai választó kerületben a Mikó Bálint főispánná történt kinevezésével megüritt képviselői állásra f. hó 28-án tartatik meg a választás.

— A kézdívásárhelyi „Erzsébet árvavaleányház”, „Stephanie menház” „Közkórház” vasárnap tartott gyűlést. Elnök Szentkeresztly Stephanie lelkes megnyitó beszéde, s titkár Erdélyi Károlynak az intézetek hű képét feltüntető jeientein kívül a gyűlés legérdekesebb pontját képezi azon indítvány, hogy az Erzsébet árvavaleány nevelő intézet nőiipar-szakosztályal toldassék meg s erre nézve meghatározott, hogy az illető miniszteriumokhoz segélyadás végett folyamodások intéztesenek. E szerint az árvaház tanintézeti jelleget öltene s jövőre nemcsak arra lenne hivatva, hogy az árván maradt leányoknak menhelyet nyújtson, hanem olyan szolgálatot tenne, mint egy tanintézet, hol az árvák oly kiképzésben részesülnek, mely a társadalomban tisztességes állást biztosítand nekik. Szívünköl kívánjuk, hogy a kívánt siker koronázza e nemes törekvéseket. Az összeállított kimutatás szerint az Erzsébet árvavaleányház 31,548 frt, a Stephanie menház 9745 frt s a közkórház 4435 frtnyi pénzalappal rendelkezik; tehát a 3 intézet alig 10 évi pályafutás után jelenleg mintegy 45,000 frt alapvagyonnal bír. Meg kell hajolnunk e nagyszerű eredmény előtt s bámolnunk kell ama nemes alakot, ki e 3 intézet élén áll, ki nagy befolyásával, fáradságot nem ismerő buzgalomával s nagy lelki áldozatkészségével ily rövid idő alatt ily fényes eredményt tudott elérni. E szép lelki hölgy Br. Szentkeresztly Stephanie, ki életét az ügynek áldozva dolgozott, fáradozott s a kézdívásárhelyi hölgyek lelkes támogatásával 10 év alatt 3 virágzó emberbaráti intézetnek adott életet. Nemcsak idejét szenteli a nemes bárónő a jó ügynek, hanem évenként 500—600 frttal neveli az alapvagyon. Meg kell minden jó érzésű embernek hajolnia az emberbaráti szeretet e nagyszerű művei előtt s mi az igazságos közvéleményt tolmácsoljuk, midőn Szentkeresztly Stephanie bárónőnek és a 3 intézet élén álló vezér egyéneknek a legmélyebb elismeréssel és tisztelettel adózunk.

— A csikmegyei gazdasági egylet eddigi titkára, Deák Ignác, miután a földmívelési miniszter által közgazdasági előadóvá nevezetett ki, titkári állásáról lemondott. Helyébe az igazgató választmány f. hó 15-én tartott ülésén egyhangulag Nagy Imrét, lapunk szerkesztőjét választotta meg.

— A csikmegyei gazdas. felső népiskola részére a megye törvényhatósága által szerzett cseplőgép a napokban megérkezett s működését már meg is kezdette Szt.-Mártonon.

— A kézdívásárhelyi ev. ref. hívek figyelmébe. Erdélyi ev. ref. egyházkerületünk állandó igazgató-tanácsának 998—1882. sz. alatt kelt leirata alapján egyház-tanácsunk folyó évi 98. számú határozatából kifolyólag elhatározta, hogy október utolsó vasárnapján, mint a reformáció évfordulatahoz legközelebb eső innepnapon, alkalmi imával és egyházi beszéddel egybekötött istenitisztelest rendez. Azonban tekintve, hogy október utolsó vasárnapja épen országos vásár utáni napra esik, mikor a hívek világi dolgaikkal még nagy mértékben lesznek elfoglalva, azért egyházi előljáróságunk az ünnepeles istenitisztelest megtartását november hó 5-ére eső vasárnapra határozza, mely alkalomkor az ünnepelel emelésére a helybeli tanítói dalkör is közre fog működni. K.-Vásárhelyt 1882. október 16-án. Az egyházi előljáróság.

— Eljegyzés. Nagysolymosi Konez Ármin, gyógyszerész Székely-Udvarhelyt, eljegyezte segesvári nagy birtokos, Heisinger György ur kedves és bájos leányát, Clotildot.

— A II. hadkiegészítő parancsnokság székhelyét Fogarastól Brassóba tette át.

— Hirdetmény. Folyó hó 26-án Kézdí-Vásárhelyt a közös hadsereg számára 4 éven felüli remonták s az állami csikótelep számára istállózott vagy legelőn tartott 2½ és 3½ éves ménék, kancaák és herélt csikók értékük szerinti árban készpénzfizetés mellett bevásároltatnak.

— Nem állotta meg, hogy ne nevessem. — Láttad, barátom, hogy az a kisasszony hogy megnézett? — Láttam; de mi nevezetes van abban, ha valaki reád néz? — Abban, hogy reám nézett, nincs semmi nevezetes, de van abban, hogy nem állotta meg, hogy ne nevessem. — No már ebben csakugyan van valami s részemről természetesen találok a kisasszony állhatatlanságát. En is úgy vagyok néha vele, midőn jól megnézik.

— Találkozik két jó barát s annak rendje s módja szerint köszöntik egymást; midőn az egyik kérdi, hogy: „hogy vagy?” a másik feleletül viszont kérdi: „Talán doctor vagy?” „Az, édes barátom, és pedig lódoctor”, válaszolt a másik.

— Egy pártolásra méltó irodalmi vállalat. A „Regényvilág”, e kiváló szépirodalmi lapunk, most megjelent 1-ső számával fennállásának III-ik évfolyamába lép. Az eszme, mely a „Regényvilág” létrehozásánál a kiadók szeme előtt lebegett, t. i. a pangó szépirodalomnak egy kis lendületet adni — örömmel konstatálhatjuk — kezd testté válni. Legjelesebb írónk fölébredve lankadt tedpedükből oly hűvvel és örömmel látta hozzá a munkálkodáshoz, hogy rövid idő alatt tárgyalanná vált egyik része ama panasznak, mely szépirodalmunk hanyatlásától uton-utfélen hangoztatott. Most még csak az van hátra, hogy a panasz másik és nem kevésbé jelentékeny része, mely a közönségnek a szépirodalommal szemben tanúsított közönyösségéről szól, rövid időn szintén eltűnjék hirlapjaink hasábjairól, irodalmi társaságaink gyűléseiről. És e tekintetben fordulnak most ismét a művelt közönséghez a vállalat kiadói, fordulnak különösen a szépirodalom legbuzgóbb pártolóihoz, a művelt magyar hölgyekhez, avval a kérréssel: támogassák őket abban a törekvésben, melynek célja a széppróza iránti fogékonyságot felélesztetni és hazai irodalmunk részére megnyerni mindazokat az elemeket, melyek szellemi szórakozás céljából eddig nagybárra a regényirodalom külföldi, jórészt annak is legsejtesebb termékeihez fordultak. A most meginduló III. évfolyamban a „Regényvilág” közölni fogja Jókai Mór „Minden poklokon keresztül” ez. nagyobb regényét, melynek tárgya a kereszties háboruk idejéből van merítve, Budai László eredeti képeivel illusztrálva; Mikszáth Kálmán „A mi hőseink” ez. rajzeiklusát, melyben a jeles író a palóc nép nagy hőseinek, vak Záhony és Gračanak rajzát adja az ő szokott és annyira kedvelt humoros leírás módjában, Dörre Tivadar eredeti képeivel, és Beniczky-Bajza Lenke jeles írónknak „Tévesztett utak” ez. magyar társadalmi regényét, és a világhírű humorista Mark Twain legújabb művét, „Koldus és királyfi” ez. robinsonádját Fái J. Béla gondos fordításában, gyönyörű képekkel illusztrálva. Ezeknek befejeztével közölni fogja: Mikszáth Kálmán, jeles írónk „Az utolsó kaloda” ez. humoros regényét, az elbeszéléseiről híres elbeszélő első regényét; Vékai Lajos jeles regényírónk „Pali bácsi” ez. új társadalmi regényét; Ötvös Adolf jeles kritikusunk első szépirodalmi művét, „Himfy halála” ez. regényét; Gabányi Árpád „Egy kajaár emlékirata” ez. humoros

novella-cykusát. Ezekon kívül a legújabb és legkiválóbb világirodalmi regények látnak napvilágot a „Regényvilág”-ban, mely apróbb tárczaközléményeivel és változatos tartalmával mindenképpen törekszik a művelt közönség jogos igényeit kielégíteni. — Dacára kiváló jeles tartalmának és szép kiállításának, a „Regényvilág” a legolcsóbb magyar szépirodalmi közlöny. Egy-egy füzet ára 15 kr. Előfizetési ára egész évre 7 frt 80 kr., félévre 3 frt 90 kr., negyedévre 1 frt 95 kr. Szerencsés gondolatnak tartjuk, hogy a kiadók a közönség ohajának megfelelően — a „Regényvilág”-ot ezentúl illusztrálva adják ki és reméljük, hogy a művelt magyar közönség megérdemelt pártfogásban fogja részesíteni e kiváló szépirodalmi közlönyt. Még azt jegyezzük meg, hogy a kiadóhivatal (Révai Testvérek könyvkeresedése Budapest IV. Váci-utca 11. sz. és Koronaherceg utca 2. sz.) kívánatra bárkinek szívesen küld mutatványsszámot és részletes előrajtot.

— „Nana-keringő” című tánczdarab jelent meg a „Harmonia” társulat kiadásában. A keringő zongorára van írva, de azért énekelni is lehet, mert az énekszólam és a szöveg a zongoraszóól fől van nyomtatva. A keringő Pálmay Ilka asszonynak van ajánlva, ki is azt a budapesti „Nana” előadások alkalmával nagy sikerrel énekelte. A címlapon a művész mint „Nana” látható, szerzője Bánfi Sándor. Ára 1 frt. S kapható a társulat nemz. zeneműkereskedésében, váci-utca, 3., vidéken minden könyv- és zeneműkereskedésben.

— A méhek, mint szabadítók. Dömötör László e cím alatt a következőket írja. A f.-ak Hevesmegyében híres verekedők. Történt egyszer, hogy vasárnap este sokáig mulatván a legények a kocsmában, végre dorbézolni, veszekedni kezdtek. Éjfél után levén az idő, a kocsmáros nem akart már sem bort, sem pálinkát adni; sőt a kocsmából is kikergette őket. Azonban a legények künn tanakodván, bosszút akartak állni a kocsmároson, — visszafordultak, és be akartak hozzá törni. Részeg emberekkel nehéző boldogulni; a kocsmáros látva, hogy még élete sem biztos, — kétségbeesésében azon ötlete támadt, hogy kiszaladt a kertbe, felkapott egy méhkaszt és azt a támadók közé csapta. Volt ne mulass; a méhek a legényeknek neki estek, azokat össze-vissza szurván, világgá kergették. Ugyancsak a 30 éves háborúból is maradt fel egy történeti adat a méhek dicsőségéről. 1642-ben Hissingen városát a svédek nagyon szorongatták, úgy, hogy már a falakat megmászni kezdték, és okvetlenül bevették volna. Ekkor bizonyos Hein Péter nevű polgár azon gondolatra jött, hogy a város lakosainak megparancsolta, hordják a falakra a méhkasokat és dobálják azokat az ostromló svédek közé, a hol azok legsűrűbben vannak. Ez a fogás használt, mert a svédek hanyat homlok menekültek a méhek elől, a merre csak futhattak és a várost ott hagyták. Nem különben a legutóbbi francia-porosz háborúban, beszélik, hogy a pákosztos német katonák, a francia méhesekben

a mézet zsákmányolni akarván, a méhek által megfutamtattak.

— A meglepett háziur. Egy háziur születése napját azzal ünnepelte meg, hogy meghívta bő lakomára valamennyi lakóját. El is jöttek valamennyien szívesen; főleg egy szatócs lakója, a ki kétszeresen boldognak érezte magát, mert hát — mi tagadás benne — adós volt a lakbérrel már számtalan negyeden át. A mi emberünk hozzáfogott az ételhez, italhoz, a mennyire csak telt tőle. Bucsuzáskor a legérzékenyebb szavakban adott érzelmeinek kifejezést. „Uram, ezt sohasem felejttem el önnek — mondogatta, de fogadom is, hogy szerzek önnek mindjárt holnap oly meglepetést, a minőt álmodni sem mer.” A háziur természetesen a hátrálékra gondolt s jó szívvel válaszolta: „No, annak örövendeni fogok, de azért ne erőltesse meg magát valamely nagyon.” „Ne féljen uram, most csak annyit mondom, bámolni fog holnap.” — Másnap reggel rémülten rohant be a házmester, jelentve, hogy a szatócs az éjjel butorostul, mindenestül megszökött.

— A világ ítélte. Egy hölgy a képkiállításra nézegeti a képeket egy urral, kit csak az imén mutattak be neki, de a kinek a nevét nem értette jól meg. „Nézzé, milyen csodálatos egy kép, azt hiszem, hogy ez a legabszurdabb az egész kiállításon.” „Az én képem ez, asszonyom”, válaszolt a férfi, „s nagyon fáj, hogy kegyed ily szigoruan ítélte felette!” „Nem tehetek róla, de az istenért, hogy vásárolhatott meg ilyen csunya képet?” „Vásárolni nem asszonyom, én festettem!” „Oh, bocsásson meg, de hát — tulajdonképen nekem nincs is itéletem, az én csacsogásomra ne adjon semmit, én csak arról fecsegetem itt, a mit — az egész világ beszél.”

— Megjelent az „Öntügyvéd” című közhasznú mű 11-ik füzet. (Írta Knorr Alajos, kiadja ifj. Nagel Ottó Budapest.) E füzetben a szerző ismerteti a bányajogszabályokat, különösen értekezik a kutatásról, a bányamérték, határközeg és külmérték adományozásairól, a bányangedélyezésekről, a bányatulajdon és ezzel járó jogok és köteleességekről, ismerteti a bányavállalkozó és földbirtokos közti viszonyt, a bányavállalkozók egymasközi viszonyát, a bányabirtokosoknak tisztjeikhez és munkásaikhoz viszonyát, a társasvállalatokat és a bányajogositványok megszűnésére vonatkozó szabályokat. Mindezek után új fejezet következik, melyben a szerző a katonai magánjogi ügyeket tárgyalja; különösen ismerteti a zsákmányjogot, a katonai bírói hatáskört polgári ügyekben, a katonai személyek becsületvesztésének magánjogi következményeit, a katonai személyek otelek-véskeppességének korlátozásait a váltóképeség, adósságcsinálás és házasság kötése nézve és a házassági biztosítókat, s ezzel a munka második része befejezést nyer. A harmadik rész első fejezetében a szerző a beadványokról értekezik; szól beadványokat benyújtó személyekről, a beadványok tartalmáról és a beadványok bélyegéről. Ezen érdekes füzet ára 30 kr. Az első tíz füzet külön füze, mint az egész mű első félkötete is kapható a kiadónál és minden hazai könyvkereskedésben. Ára 3 frt.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Október 17-én.

Magyar aranyárjádék	119.30
Magyar vasuti kölcsön	135.—
M. keleti vasuti államköt. I. kibocs.	90.40
M. keleti vasuti államköt. II. kibocs.	109.75
M. keleti vasuti államköt.	évi 1876 94.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	99.—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	97.—
Temes-bánati földteherment kötvény	98.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.—
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	98.25
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény	98.—
Magyar nyerevény-sorsjegy kölcsön	117.25
Tiszasszabályozási és szegedi sorsjegy	109.—
Osztrák járadék papírban	76.60
Osztrák járadék aranyban	77.30
1860. államsorsjegyek	95.50
Osztrák-magyar bankrészevény	129.50
Magyar hitelbank-részevény	828.—
Osztrák hitelintézet-részevény	297.—
Cs. és kir. arany	5.67
20 frankos arany	9.47
Német birodalmi márka	58.50
London (2 havi váltókért)	119.50
Magyar papíráradék	86.40

Felölös szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbé Ferencz,
Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Sz. 2110. 1882.

Hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely város tulajdonát képező Kecskés, Zsiros havasa és a Kétág erdő legeltetési joga jövő 1883-ik évi április 24-től egész 1886 április 24-ig három évre bérbe adatik 1882. október 22. és 29-én délután 2 órakor a tanácsház előtt.

A Kecskés, Zsiros havas évi legeltetési jogának kikiáltási ára 140 frt Kétág erdőé pedig 180 frt.

Az árverési feltételek a tanácsnál megtekinthetők.

Kézdi-Vásárhely város tanácsa, 1882. október 7-én.

Szöcs József,
polgármester.
3—3

Hegyesi Alajos,
g. tanácsos.

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára Budapest.

Gyár: váci ut az osztr. államvaspálya közelében. Raktár: váci körut 68. szám

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett, javított gyártmányait, mint:

TRIEURÖKET változó rostával.

Tisztító gépeket szelelővel.

Különlegességek malmok számára.

28.466 szám alatt szabadalmazott

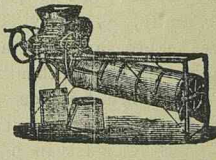
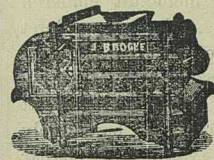
hármass ekeket, cséplőgép-ros-

tákat, lyukasztott és hasított

lemezeket vas-, acél- és horganyból,

valamint mindennemű gazdasági gépek- és szereket.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

21—30

A székesfehérvári országos kiállításon

JUTALMAT NYERT és HAZÁNKBAN LEGRÉGIBB

I. ERD. PETROLEUMGYÁR

BRASSÓBAN

(központi iroda nagyutca 488. szám)

Háromszékmegye számára

KÉZDI-VÁSÁRHELYEN t. cz. KUPÁN JÓZSEF urnál

TARTJA RAKTARÁT.

2—5

Az üzletvezetőség.

Piaci árak

		Kézdi-Vásárhely október 11.		Csik-Szereda október 11.		Sz. Udvarhely szept. 30.		Gy.-Sz.-Miklós október 7.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Héctőltér	Buza) tiszta	6	50	7	—	9	10	6	—
	) elegy	5	10	5	29	—	—	5	50
	Rozs) tiszta	4	75	—	—	5	60	5	—
	) elegy	—	—	—	—	4	—	4	50
	Arpa) tiszta	3	20	3	40	4	50	5	—
	) elegy	—	—	—	—	—	—	4	75
	Zab	2	—	2	50	3	50	2	50
	Törökbuza	5	40	5	—	6	40	5	—
	Kása) köles	10	—	10	—	—	—	8	50
	) árpa	—	—	—	—	—	—	—	—
Kilóter	Borsó	6	—	5	—	—	—	—	—
	Lencse	10	—	—	—	—	—	—	—
	Fuszulyka	6	—	—	—	5	—	—	—
	Lenmag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Kendermag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Bükköny	—	—	—	—	5	—	—	—
	Pityóka	1	20	1	—	3	50	1	25
	Marhahus	—	32	—	32	—	40	—	32
	Disznóhus	—	48	—	40	—	48	—	48
	Juh-hus	—	24	—	20	—	—	—	24
Darab	Szalona	—	80	—	80	—	72	—	70
	Fagygyu	—	32	—	36	—	36	—	40
	Malacz	1	20	1	—	—	—	1	—
	Lud	—	85	—	80	—	—	1	—
	Réce	—	30	—	40	—	80	—	80
	Bárány) feje	—	—	—	—	—	—	2	—
	) fekete	—	—	—	—	3	—	2	60
	Egy pár csirke	—	50	—	50	—	—	—	45
	10 tojás	—	15	—	15	—	13	—	13

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.